

تناقض در حق نشر

• دکتر حمیدرضا جمالی^۱

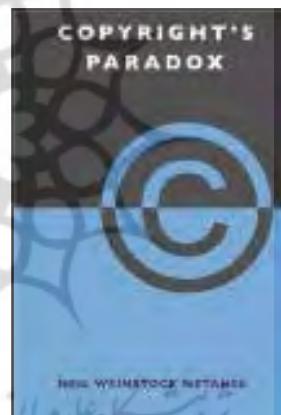
عضو هیئت علمی دانشگاه تربیت معلم تهران

که زمانی حامی چارلز دیکنزو بود، اکنون به ابزاری در دست سازمان‌ها و کلیساها برای ساخت‌کردن متنقدان تبدیل شده است» (ص.vii).

بند فوق که ترجمه بخشی از پیشگفتار کتاب پارادوکس حق نشر است، به خوبی بیانگر پارادوکسی است که کتاب سعی در نقد و بررسی آن دارد. مؤلف کتاب، ناتانل، استاد حقوق دانشگاه کالیفرنیا در لس‌آنجلس است و در زمینه حق نشر، حقوق، مالکیت معنوی، رسانه‌ها و ارتباطات تدریس می‌کند. وی تنش میان حق نشر و آزادی بیان را دستمایه تأثیف این کتاب قرارداده است.

کتاب دارای نه فصل است. فصل اول، «مقدمه: یک پارادوکس عموماً فراموش شده»، به تشریح این پارادوکس می‌پردازد که اگرچه حق نشر در ابتدا محرك خلق آثار و حامی حقوق افراد بود، امروزه گاه همانند یک مانع در برابر آزادی بیان عمل می‌کند.

یکی از موارد تاریخی و معروف تأثیر قانون حق نشر بر جلوگیری از آزادی بیان، داستان ترجمه انگلیسی کتاب نبرد من^۲ اثر آولوف هیتلر است. ترجمه‌ای انگلیسی از این کتاب بیش از جنگ جهانی دوم منتشر شد که ناشر بخش‌هایی از محتواهای ضدیهودی و دارای روحیه نظامی‌گری کتاب را حذف یا اصلاح کرده بود تا چهره واقعی هیتلر برای خواننده انگلیسی و آمریکایی در این کتاب مشخص نشود. اما یک سناتور آمریکایی، آلن کرانستون^۳، که در آن زمان گزارشکر آمریکا در اروپا بود و به زبان آلمانی تسلط داشت، متوجه این نکته شد و تصمیم گرفت ترجمه کوتاهی منتشر کند

Netanel, Neil Weinstock, Copyright's Paradox, Oxford: Oxford University Press, 2008. 288 pp., ISBN: 9780-513762-19-0

مقدمه

«حق نشر (کپیرایت) امروز به انحصار مختلف بیشتر حامی سانسور خصوصی است تا پشتیبان آزادی عمومی. حق نشر که زمانی به نویسنده‌گان و مطبوعات کمک می‌کرد تا از وابستگی چاپلوسانه به حمایت‌های دربار و کلیسا رها شوند، اکنون به رسانه‌های غولپیکر این امکان را می‌دهد تا صدای، تصاویر و متنی را که زبان فرهنگ ما هستند در کنترل خود داشته باشند. حق نشر که زمانی تضمین کننده مشارکت افراد در اندوخته دانش ما بود، اکنون مواد آرشیوی را از دسترس مستندسازان و کتابخانه‌های دیجیتال دور می‌کند. حق نشر

معروف است که دادگاه عالی آمریکا، حق نشر را موتور آزادی بیان نامیده است، زیرا انگیزه اقتصادی مهمی برای خلق و توزیع بخش زیادی از ادبیات، هنر و موسیقی فراهم می‌آورد.

که نمایانگر محتوای اصلی کتاب باشد. ترجمه مختصر ۳۲ صفحه‌ای کرانستون به بهای ده سنت منتشر شد و طی ده روز، نیم میلیون نسخه از آن فروش رفت. اما ناشر آمریکایی هیتلر، کرانستون را بهدلیل نقض حق نشر به دادگاه کشاند و دادگاه به نفع ناشر رأی داد و توزیع این ترجمه روشنگرانه در این دوره حساس از تاریخ جهان متوقف شد.

فصل دوم، «از نبرد من تا گوگل»، این ماجرا و نمونه‌های دیگری را دستمایه قرارداده تا به تشریح بیشتر نقش حق نشر در جلوگیری از آزادی بیان پردازد. این فصل همچنین با مثال‌هایی از عصر دیجیتال، به شرح مشکلات ناشی از حق نشر که پیش روی دو پروژه گوگل یعنی سرویس جستجوی اخبار و سرویس دیجیتالی کردن کتاب‌ها قرار دارد، می‌پردازد.

فصل سوم، «آزادی بیان چیست و چه تأثیری بر حق نشر دارد»، همان‌طور که از عنوان آن برمی‌آید، به تبیین مفاهیم بنیادین بیان و آزادی بیان پرداخته و تشریح می‌کند که آزادی بیان و قوانین حق نشر در چند نقطه در هم تنیده شده‌اند. مؤلف بیان می‌کند که آزادی بیان چیزی بیش از رهایی از سانسور حکومتی است.

در فصل چهارم موضوع «گسترش بی‌قواره حق نشر» که بهویژه در سال‌های اخیر شدت یافته، نقد و بررسی شده است. از جمله مفاهیمی که در این فصل به آنها پرداخته می‌شود، می‌توان به مفهوم استفاده منصفانه و اقدامات مربوط به حمایت فناورانه (بهویژه درباره محیط دیجیتال) اشاره کرد.

معروف است که دادگاه عالی آمریکا، حق نشر را موتور آزادی بیان نامیده است، زیرا انگیزه اقتصادی مهمی برای خلق و توزیع بخش زیادی از ادبیات، هنر و موسیقی فراهم می‌آورد. فصل پنجم این عبارت معروف را به چالش کشیده و به بحث درباره این سؤال می‌پردازد که «آیا حق نشر موتور آزادی بیان است؟»

با علم به اینکه حق نشر بار زیادی بر دوش آزادی بیان

تحمیل می‌کند، مؤلف در فصل ششم، «بار آزادی بیان بر حق نشر»، معتقد است که باید تا جای ممکن از محدودیتی که حق نشر برای آزادی بیان ایجاد می‌کاست، بدون اینکه به نقش حق نشر به عنوان موتور آزادی بیان لطمهدی وارد شود. خود مؤلف نیز اذعان داشته که این کار در عمل چندان ساده نیست، اما وی با تشریح ابعاد نقش حق نشر، بهویژه نقش آن در سانسور و در ممانعت از توزیع محتوا، به یافتن راه حل برای این مشکل کمک می‌کند.

مؤلف در فصل هفتم، «استدلال‌های متقابل بخش مالکیت خصوصی»، به نقد استدلال‌هایی می‌پردازد که طرفداران مالکیت خصوصی در حمایت از گسترش حق نشر ارائه می‌دهند. برخی از این استدلال‌ها حاکی از آن است که حق نشر به شیوه فعلی به تکثر بیان منجر می‌شود. مؤلف این تصورات را به چالش کشیده است.

فصل هشتم که به موضوع «حق نشر و اصلاحیه اول» اختصاص یافته است، به مسائل مربوط به حق نشر در اصلاحیه اول قانون اساسی آمریکا می‌پردازد. اصلاحیه اول، آن بخش از قانون اساسی آمریکاست که کنگره آمریکا را از تصویب قوانینی در موارد خاص منع می‌کند، از جمله تصویب قوانینی که ناقض آزادی بیان و آزادی مطبوعات باشند. مؤلف

**حق نشر (کپیرایت) امروز به انحصار
مختلف بیشتر حامی سانسور خصوصی
است تا پشتیبان آزادی عمومی**

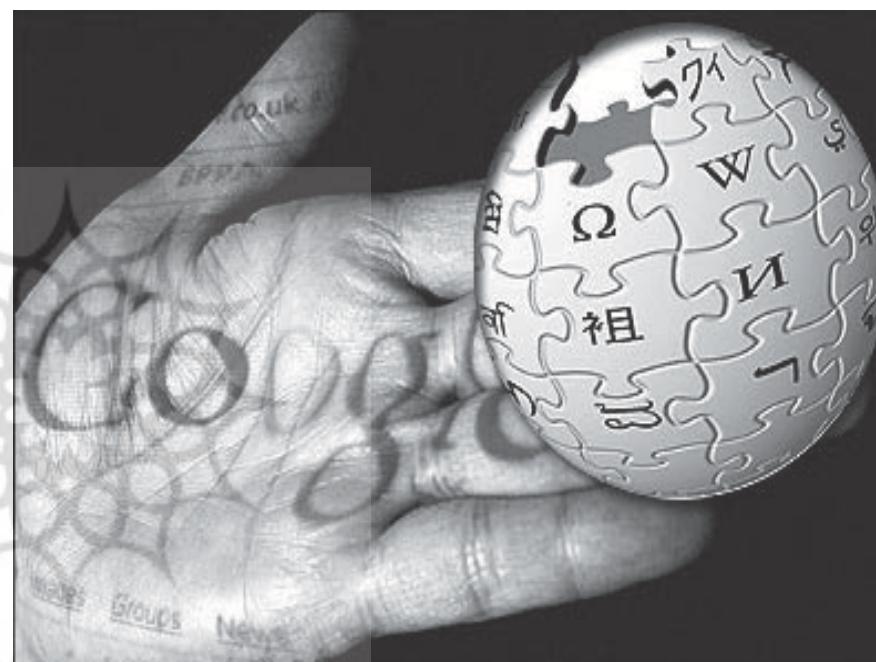
متغیر محیط دیجیتال، قوانین مربوط به این حوزه نیز روزبه روز در حال تغییر و تکامل هستند و آنچه در این باره در کتاب ارائه شده فقط تا آوریل ۲۰۰۷ را پوشش می‌دهد. کتاب دارای نکات مثبت فراوانی است. استفاده از مثال‌های متعدد تاریخی در تشریح پارادوکس حق نشر یکی از ویژگی‌های مثبت کتاب است. مؤلف تنها به موارد تاریخی بسنده نکرده و تنش میان حق نشر و آزادی بیان در محیط دیجیتال را نیز با مثال‌هایی از سال‌های اخیر تشریح کرده است. پشتونه حقوقی مؤلف و اینکه بهزعم وی، کتاب حاصل ده سال تفحص و مطالعه وی است، این اثر را به کتاب بسیار سودمندی تبدیل کرده است. رساله دکتری حقوق وی نیز درباره حق نشر بوده است.

از دیگر نکات مثبت کتاب این است که مؤلف فقط به طرح مسئله بسنده نکرده و به ارائه راه حل نیز (در فصل پایانی) می‌پردازد. کتاب دارای پانویس‌های متعدد و نمایه مفصل است که بر ارزش آن می‌افزایند.

به طور خلاصه، کتاب پارادوکس حق نشر، اثربخشمند است که از نگاه یک حقوقدان متخصص نوشته شده است. اکثر نقدهایی که تاکنون درباره کتاب نوشته شده‌اند (برای نمونه بنگرید به: مک گوان^۳ (۲۰۰۸) نیز آن را ستایش و کتابی بسیار عالمانه و سودمند معرفی کرده‌اند.

پی‌نوشت‌ها:

1. h.jamali@gmail.com
2. Main Kampf
3. Alan Cranston
4. McGowan

در این فصل بر این باور است که قانون حق نشر نشان‌دهنده نگرانی‌های مطرح در اصلاحیه اول است و دادگاه‌ها باید هرجا که لازم است از اصلاحیه اول استفاده کرده و برای حمایت از آزادی بیان به دارندگان حق نشر امتیاز ویژه اعطای کنند.

مؤلف در فصل نهم و پایانی کتاب، «بازسازی حق نشر در تصویر اصلاحیه اول»، به ارائه راه حل‌ها و راه‌های جایگزین برای به حداقل رساندن تأثیر منفی حق نشر بر آزادی بیان می‌پردازد تا به نقطه تعادلی میان انحصار مالکیت خصوصی و هرج و مرچ جهان دیجیتالی دست یابد. راه حل‌های ارائه شده در این فصل عموماً به سمت محدود کردن حق مالکیت خصوصی صاحبان حق نشر گرایش دارد.

از ویژگی‌های منفی کتاب که خود مؤلف نیز در پیش‌گفتار به آنها اذعان نموده، یکی محدود بودن کتاب صرفاً به قوانین ایالات متحده آمریکاست، در حالی که این پارادوکس در دیگر کشورها نیز وجود دارد. مورد دوم این است که به دلیل ماهیت